

El cantaire del Masnou

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: El Masnou

Coordenades:

Latitud: 41.47922
Longitud: 2.31914
UTM Est (X): 443155
UTM Nord (Y): 4592181

Classificació

Número de fitxa 08118 - 290
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/02/2010 - 01:00

Descripció

Vals amb lletra de J. Casas i música de Joan Costa, conegut amb el nom de vals de les Pepones, que s'ha documentat que es ballava als anys 20 del segle passat.

La lletra diu:

1. No hi ha al Masnou, com el meu Pere, tan alegre cap pescador
ni qui com ell, tonades boniques amb tal gust canti i afinació.

Ell amb sa veu va enamorar-me un capvespre vora la mar,
i de llavors ençà se'n alaba i a totes hores em sol cantar.

Tot cantant dolça estimada,
jo la tasca vaig fent de bon grat.

Tot cantant pesco en la barca
i amb cançons també a tu t'he pescat.

2. Quan al Masnou van ser les festes de Sant Pere, que és el patró,
el meu promès tibet com un rave va anar a cantar-me sota el balcó.

Els seus companys a les guitarres afinaven al seu voltant,

Quan ell va dir: si sols estéssim t'agradaria molt més el meu cant.

Tot cantant dolça estimada,
jo la tasca vaig fent de bon grat.

Tot cantant pesco en la barca
i amb cançons també a tu t'he pescat.

Observacions:

Informació facilitada a l'Arxiu municipal del Masnou per Rosa Pagès

EL CANTAIRE DEL MASNOU

-Vals de les Pepones-

Música: Joan Costa

1. No hi ha al Mas-nou, com el meu Pe-re, tan a-le-gre cap pes-ca-dor

2. Quan al Mas-nou van ser les fes-tes de Sant Pe-re, que és el Pa-tró

ni qui com ell, to-na-des bo-ni-ques amb tal gust can-ti

el meu pro-mès, ti-vat com un ra-ve va a-nà-a-can-ta-me

i a-fi-na-ció. Ell, amb sa, veu va e-na-mo-rar-me

so-o-ta el bal-có. Els seus com-panys a les gui-ta-rres

un cap-ves-pre, vo-ra la mar.... i de lla-vors en-

a-fi-na-ven al seu vol-tant, quan ell va dir: Si

çà se'n a-la-ba i a to-tes ho-res em sol can-tar.

sols es-tes-sim t'a-gra-da-ri-a més el meu cant.

vol)

Tot can- tant, dol-ça es - ti - ma - da jo la

Tot can- tant, dol-ça es - ti - ma - da jo la

Tot can- tant, dol-ça es - ti - ma - da jo la

Tot can- tant, dol-ça es - ti - ma - da jo la

tas - ca vaig fent de bon grat. Tot can - tant

tas - ca vaig fent de bon grat. Tot can - tant

tas - ca vaig fent de bon grat. Tot can - tant

tas - ca vaig fent de bon grat. Tot can - tant

pes-co en la bar - ca i amb can - çons tam-bé a tu t'he pes - cat. D.C.

pes-co en la bar - ca i amb can - çons tam-bé a tu t'he pes - cat.

pes-co en la bar - ca i amb can - çons tam-bé a tu t'he pes - cat.

pes-co en la bar - ca i amb can - çons tam-bé a tu t'he pes - cat.